

בש"פ 8346/17 - מדינת ישראל נגד לירן יחזקאל

בבית המשפט העליון
בש"פ 8346/17

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: לירן יחזקאל

בקשה שלישית להארכת מעצר, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 - תפ"ח 16-08-33180 בבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו

תאריך הישיבה: י"ב בחשון התשע"ח (1.11.2017)

בשם המבקשת: עו"ד מירי קולומבוס
בשם המשיב: עו"ד בני נהרי ועו"ד שוש חיון

החלטה

בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב על פי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק).

העובדות הצריכות לעניין פורטו בהרחבה בהחלטתו של השופט פוגלמן מיום 11.6.2017 (בש"פ 4141/17), ועל כן לא אחזור עליהן.

בתמצית שבתמצית ענייננו בכתב אישום חמור המייחס למשיב, בין היתר, עבירות סחיטה ואיומים ואלימות הקשורות בעבירות אלה, והכל על רקע פעילות בשוק האפור.

אשר למסוכנותו של המשיב, אציין את עברו הפלילי החל מגיל צעיר, ודומה כי היטיב לקלוע ולסכם את הדברים השופט היימן בהחלטת המעצר מיום 9.5.2017, שם נאמר בסיפא של הדברים "אני סבור כי הדרך היחידה ההולמת לאיין מסוכנותו הרבה של המשיב היא במעצרו עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח".

איני רואה להידרש בהרחבה למערכת השיקולים שבבסיס סעיף 62 לחוק. ענייננו במערכת האיזונים בין האינטרסים הנוגדים של חזקת החפות, מסוכנות הנאשם, קצב התקדמות המשפט, החשש מפני שיבוש הליכי משפט, ועוד.

בשלב זה, ולאחר עיכובים בהתנהלות התיק העיקרי, שלא כולם נופלים לפתחה של המאשימה או של בית המשפט (ואזכיר את החלפת הייצוג), התיק העיקרי עלה על מסלול ועומדות רגלינו בפרשת ההגנה.

אני נכון לקבל את טענת המשיב, כי גם ההארכה המתבקשת לא תספיק לסיום המשפט, אך נוכח המעשים החמורים המיוחסים למשיב, לרבות השלכת רימון הלבם ובקבוקי תבערה ואיומים קשים על מספר מתלוננים, הרי שלא הגענו לנקודת האיזון המצדיקה שחרורו של המשיב.

בסופו של דבר - אני נעתר לבקשה, ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום, החל מיום 10.11.2017 ועד למתן פסק דין בתפ"ח 33180-08-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ב בחשון התשע"ח (1.11.2017).

שׁוֹפֵט